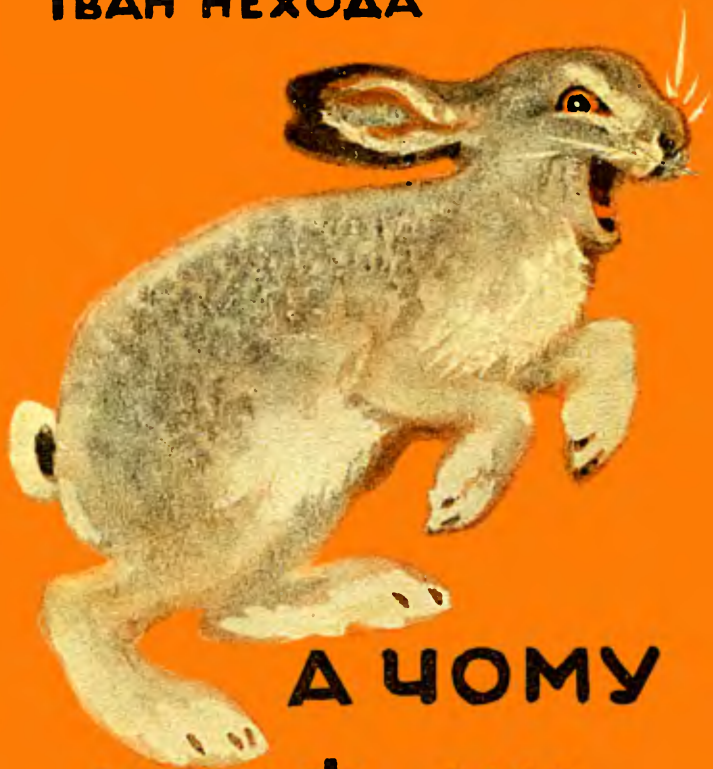

ІВАН НЕХОДА

**А ЧОМУ
У ЗАЙЧИКА
ТРИСНУТА ГУБА?**

К а з к и

А ЧОМУ У ЗАЙЧИКА ТРИСНУТА ГУБА?

В нас чи за морем, —
Хтозна, забувсь, —
Жив собі зайчик
Трус-боягуз.

Вовка боявся,
В ліс не ходив...
В нас чи за морем —
Був собі,
Жив.

Скаржився заєнко:

— Всіх я боюсь...
Жить та боятися —
Краще втоплюсь. —
Йде собі, журиться,
Бідний такий.

Стрів його дятелко:

— Чом ти сумний? —

Стрів його дятелко:

— Чом та куди?
— В річку, топитися,
Та боюсь води.

Був би я сміливий —

Жив би. А то —

Всіх я боюся,

А мене — ніхто.

Всі насміхаються,
Що — боягуз.
Жить та боятися —
Краще втоплюсь.
— Зайчику, дурнику, —
Дятел йому, —
В річку? Топитись?
Не бути цьому.
Хоч, щоб боялися?
Хоч, щоб усі?
А біжи-но, зайчику,
Ляж у вівсі.
Як отару гнатимуть,
Вискоч з вівса:

Утече, злякається
Отара уся!
Хоч не боятися?
Хоч, щоб — ніде? —
Послухався заєнько,
Ліг собі,
Жде.
А по лугу, лугу —
Вівці між трав...
Як вискочить заєнько —
Пан чи пропав!
Як вискочить заєнько,
Плиг! — та з вівса...

Утекла, розбіглася
Отара уся.
Засміявся заєнчко:
— Не злякав хіба? —
Аж од сміху заяча
Піднялась губа.
Бігає, регочеться, —
Пропадай, журба!
Аж од сміху
Тріснула
Заяча губа.

От чому веселий він,
От чому стриба,
От чому у зайчика
Тріснута губа.

ЧОМУ КІТ УМИВАЄТЬСЯ ПІСЛЯ СНІДАНКУ?

Ніживсь кіт
Край воріт,
Грів на сонці
Живіт.
Враз із двору
В хлівець
Залетів
Горобець.
— Цвір-цвірінь, —

Цвірінчить...
Кіт підкрався
І вмить
Спритним рухом
Ловця
Упіймав
Горобця.
— Ну, — сказав він
За тим, —
Зараз я тебе
З'їм!
— Що ж... настав
Мій кінець, —
Відповів
Горобець, —
Але злись
Чи не злись, —
Хто ж невмиваний
Їсть?
Кури знають про це,
Гуси знають про це,
Діти зранку
До сніданку
Миють милом
Лице.
Навіть он голуби
Чистять вранці дзьоби.
А тобі,
Молодцю,

Це хіба
Не к лицю? —
Стримав кіт
Апетит.
— Добре, — каже, —
Посидь.
Сядь під це
Деревце,
Поки вмию
Лице. —

Пішов кіт
До воріт,
Умивається кіт...
А горобчик той —
Скік!
Тільки й був такий —
Втік.
Закричав тоді кіт:
— Переймайте,
Ловіть!..

.....
І з тих пір
Всім на злість
Кіт
Невмиваний
Їсть.

3 коп.

1969

Малював
ГЕННАДІЙ ГЛІКМАН

ДЛЯ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ
Нехода Іван Іванович
ОТЧЕГО У ЗАЙКИ ТРЕСНУЛА ГУБА?
Стихи. (На українском языкє)

Редактор Л. М. Кулаківська. Художній редактор С. К. Артюшенко. Технічний редактор Х. М. Романчикова. Коректор Р. М. Зарембовська. Здано на виробництво 28. X. 1968 р. Підписано до друку 24. XII. 1968 р. Формат 60×90¹/₂. Папір офс. № 2. Фіз. друк. арк. 0,5. Обл.-анд. арк. 0,4. Умовн. друк. арк. 0,5. Тираж 400 000 (200 001—400 000). Зам. № 1305. Ціна 3 коп. Видавництво «Веселка». Київ, Кірова, 34. Друкофсетна фабрика «Атлас» Комітету по пресі при Раді Міністрів

УРСР. Львів, Зелена, 20.

7-6-1

79-69М